

ЛННБ України ім.В.Стефаника

00887997 (5)

2012

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Ukrainisches Liederbuch aus großer Zeit.

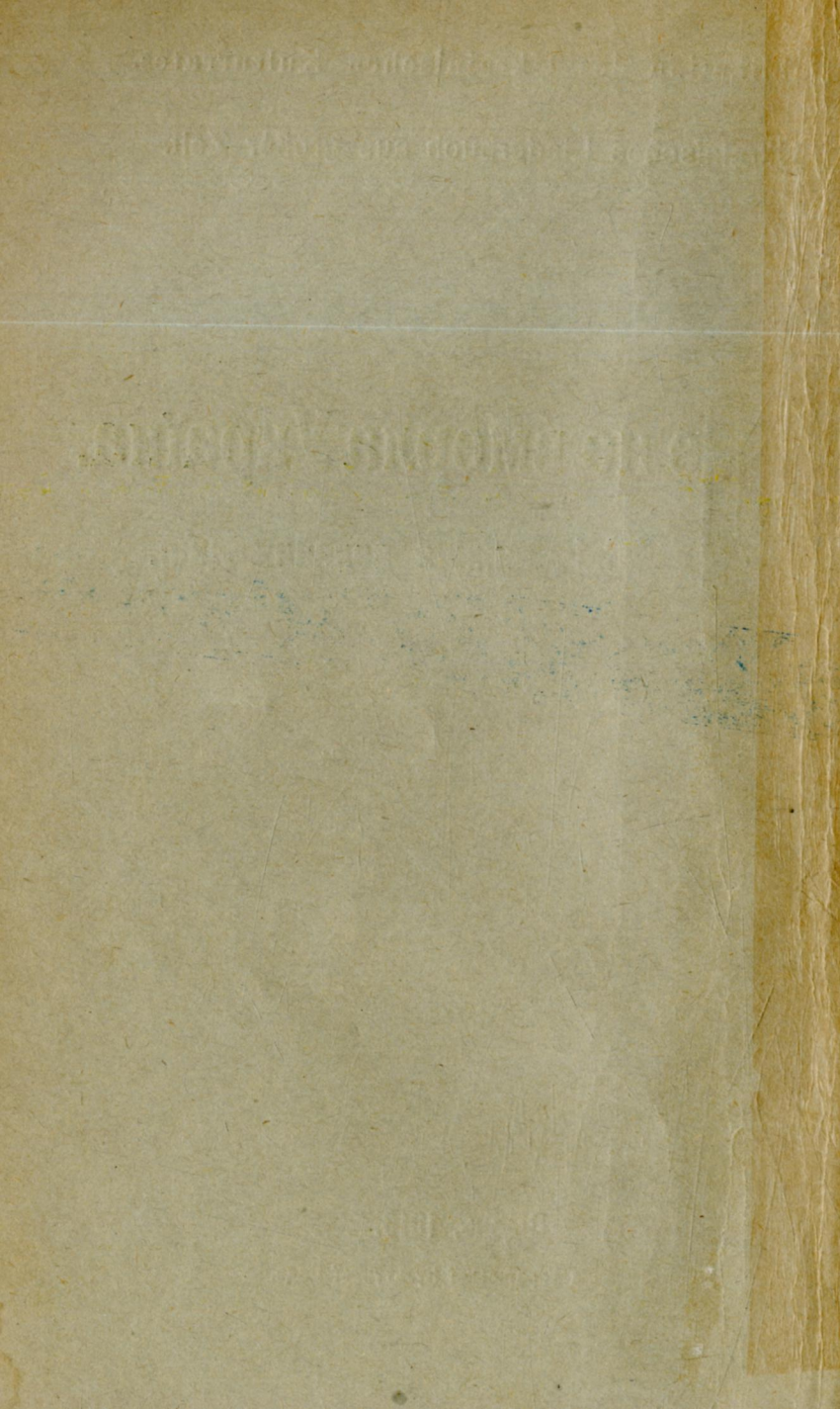
Ще не вмерла Україна.

Співання з великих днів.

Відень, 1916.

Видання Української Культурної Ради.

B-5011

Publikation des Ukrainischen Kulturrates.

Ukrainisches Liederbuch aus großer Zeit.

Видання Української Культурної Ради.

Ще не вмерла Україна.

Співанник з великих днів.

Впорядкував і рисунками прикрасив Б. Лепкий.

Відень, 1916.

Накладом Української Культурної Ради.

8(с)У „:1917”-192

Львівська бібліотека
АН УРСР
№ И 59.930

ПОДАШЕНО ВК

Збірка М. С. ВОЗНЯКА

З ДРУКАРНІ АД. ГОЛЬЦГАВЗЕНА У ВІДНІ.

е не вмерла Україна!

Слова П. Чубинського.
Музика М. Вербицького.

Велично.
Maestoso.

f Ще не вмер - ла У - кра - і - - на,
ні слава ні во - - - - ля,
f ще нам бра - - тя мо - ло - ді - - ї
усь міх неть ся до - ля:
Зги - нуть на - - ші во - - - ро - женьки
f як ро - са на сон - ці,

за - па - ну - - - ем і ми братя
 у сво - їй сто - рон - - - - - ці.
 Ду - - шу ті - ло ми по - ло - - - жим
 за на - шу сво - бо - - - - - ду.
 і по - кажем, що ми бра - - - ття
 козацько - по ро - ду!

Ой Богдане, Богдане, славний наш гетьмане!
 На що дав ти Україну Москалям поганим?!
 Щоб вернути її честь, ляжем головами,
 Назовем ся України вірними синами!
 Душу, тіло ми положим за нашу свободу,
 І покажем, що ми браття козацького роду!

} Bis*

* Другий раз „Душу, тіло..“ співай скорше і з запалом.

ей не дивуйтесь!

Народня пісня.

Ходом, поважно.
Темпо *di marcia*.

(Слова дороблені під
генерішню хвилю.)

ГЕЙ, НЕ ДИ-ВУЙТЕСЬ, ДОБРИ --- І ЛЮ-ДИ,
ЩО НА ВКРА--І--НІ НА--СТА--ЛО,
ЩО ТІЛЬ--КИ ЖИ--ЛО, ЩО МА-ЛО СИ--ЛУ,
НА ПО-КЛИК ВО-ЛІ ПО--ВСТА--ЛО,
ЩО ТІЛЬ-КИ ЖИ-ЛО, ЩО МА--ЛО СІ-ЛУ
НА ПО-КЛИК ВО--ЛІ ПО---ВСТА--ЛО.

Гей, не дивуйтесь, добрії люде,
Що на Україні настало,
Що тільки жило, що мало силу, } *
На поклик волі повстало. }

Радуй ся, брате! Грають гармати
Гень від Карпатів до Дону.
Де-ж єсть та сила, щоб нас спинила
Серед такого розгону?

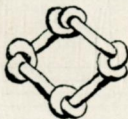
Де-ж єсть та сила, щоб зупинила
Волю і право народу?
Йди-ж тепер, царю, йди государю,
Пий з Волги-матушки воду!

Там твоє право, там твоя слава,
Там твоїх предків корона!
Ми хочем жити, вільно ходити
Від гирла Сяну до Дона.

Пропадай, кнуте! Хочемо бути
В хаті своїй хазяями.
Ой, ще хвилинка, ой, ще година —
Сонце засяє над нами.

Та дай-же, Боже, дай-же, великий,
Щоб та година настала,
Щоб темна сила, що нас дусила,
На віки вічні пропала!

* Останні два рядки кожної строфи повторити.

Tempo di marcia.
Ходом, жваво.

Музика Наталя Вахнянина.
Слова Олександра Колесси.

Ша - лій - те, ша - лій - те, ска - же - ні ка -
ти! Го - дуй - те шпї - о - нів, бу - дуй - те тюр -
ми! До бо - ю з Мо - скво - ю У - кра - ї - на
стане, пір - вем, пір - вем, пі -
рвем ті кай - да - - ни! За
правду, за во - лю, ми ста - не - мо
враз. Тюр - ми ні гар - ма - - Ти не

пострах на нас, Бо воль-но -- го
 ду -- ха не ску-ти в кайда -- ни, Бі =
 да, бі -- да, бі -- да вам ти =
 ра -- ни!

Шалїйте, шалїйте, скажені кати!
 Годуйте шпїонів, будуйте тюрми;
 До бою з Москвою Україна стане,
 Порвем, порвем, порвем ті кайдани!
 За правду, за волю ми станемо враз,
 Тюрми нї гармати не пострах для нас,
 Бо вольного духа не скути в кайдани,
 Біда, біда, біда вам, тирани!

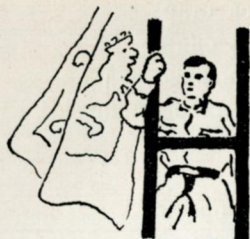
Робїтники духа, робїтникам всїм
 Ми руки подаймо, на бїй їх ведїм,
 Бо спїльна усїх нас злучила недоля
 І труд і пїт і кров, і неволя.
 За правду, за волю і т. д.

Від краю до краю не громи гудуть, —
 Українські полки на ворога йдуть.
 І поклик рокоче: вставайте, народи;
 Прийшла пора, пора — день свободи!
 За правду, за волю і т. д.

Підвалини світа валять ся старі,
Поблїдли деспоти, дріжать опирі,
Бо зоря свободи вже сходить яскрава!
Для всіх, для всіх, для всіх рівні права!
За правду, за волю і т. д.

І вольні народи, як добрі брати,
Полинуть до сонця, до щастя мети,
Розкуєсь, двигнеть ся і наша родина —
Одна, сильна, вільна Україна! . . .
За правду, за волю і т. д.

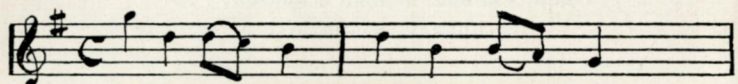

Наша славна Україна.

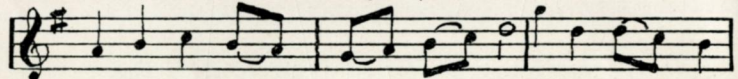
Allegretto.

Живо.

Слова й музика Сивенького.

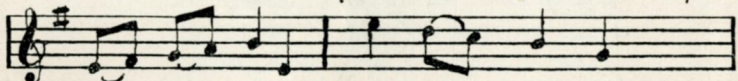
Наша славна У кра--ї---на

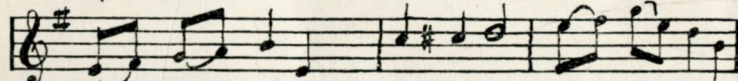
наше щастє і наш рай! Чи на сві-ті

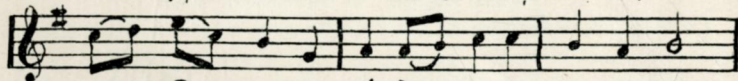
є кра--ї---на ще ми--лійша за наш край?

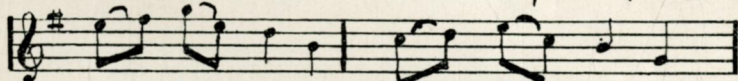
І вша сливі йзлі по---ди---ни

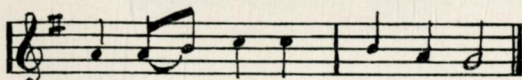
ми для неї живемо, на Вкраїні

й для Вкра-ї--ни будем жити, й помremo,

на Вкра-ї-ні й для Вкра-ї--ни,

бу-дем жи-ти й помremo!

Нас не зможуть супостати
Взяти в кайдани свої,
Ми бороним наші хати,
Наші тихії гаї,
Не вмирає наша слава,
Не вмирає наша честь,
Бо живе в нас сила жвава, } повтори.
Бо робітники в нас єсть. }

Гей, хто хоче всім свободи,
Поєднаймо як брати!
Сонцем правди, світлом згоди,
Боже шлях наш освіти,
Най забудеть ся недоля
І неслава давніх літ,
Щастє рівне й рівна воля } повтори.
Най засяють на весь світ. }

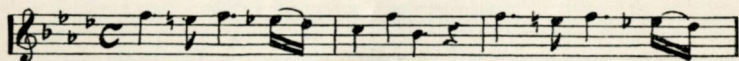

ей Богдане!

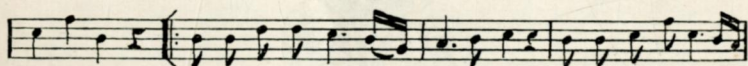
Andantino.

В міру повільно.

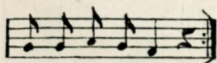
(Записав О. Н.)

Гей Бога - не, наш пане Ми наш славний

гетьмане, на шось Укра-ї - ну зруйнував на шось У-країну

Москалеви дав!

Чи ти, батьку, тай не знав,
Як Москаль нас обкрадав,
Як він нашій нені,
Нені Україні,
В світі жити не давав.

} повтори

Гей Богдане гетьмане,
Та най дух твій повстане,
Та найже він з нами,
З нами молодцями,
Мести бурею гряне!

} повтори.

Най лицарську громаду
Скликче в полю на раду,
Та найже він свому
Ворогови злomu
Відплатить ся за зраду!

} повтори.

Не пора.

Слова І. Франка.*

Andante-поважно

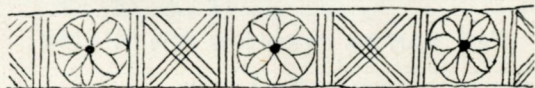
Не по - ра, не по-ра, не по-ра Мо-ска-ле-ви, Ляхо-ви слу-жить. До-вер-
 ши-лась У-кра-ї-ни крив-да ста-ра. Нам по-ра для У-кра-ї-ни жить. До-вер-
 ши-лась У-кра-ї-ни крив-да ста-ра. Нам по-ра для У-кра-ї-ни жить.

Не пора, не пора, не пора,
 За драпiжників лить свою кров,
 І любити цара, що наш люд обдира, } повт.
 Для України наша любов.

* Мелодія перейнята з середньовічної німецької пісні.

Не пора, не пора, не пора,
В рідну хату вносити роздор,
Най пропаде незгоди проклята мара!
Під Україниєднаймось прапор!

Бо пора се великая єсть!
У завзятій, важкій боротьбі
Ми поляжем, щоб волю і славу і честь,
Рідний краю, здобути тобі.

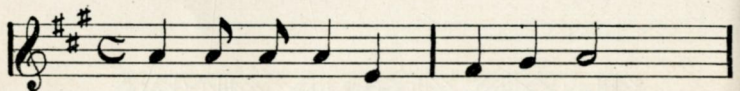

ей там на горі Січ іде!

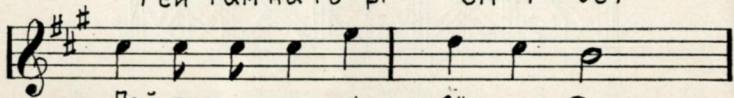
Marciale.

Січовий марш.

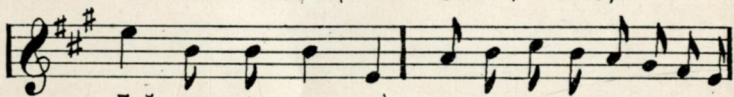
Ходом, жваво.

Гей там на го - рі Січ і - де,

Гей там на го - рі Січ і - де,

Гей там на го - рі наше славне товариство

гей ма - ше - ру - - - - є раз, два, три.

Гей! на переді кошовий,
Гей! як той орел степовий,
Гей! як той орел, наше славне товариство
Гей! машерує раз, два, три!

Гей! а по заду осавул,
Гей! твердий хлопець, як той мур і т. д.

Гей! а по боках четарі,
Гей! то сторожі огневі — і т. д.

Гей! атамане, батьку наш,
Гей! веди, батьку, вперед нас — і т. д.

Гей! молод хлопче позір май!
Гей! та до Січи приставай — і т. д.

Гей! наша Січа дорога,
Гей! як та мати всім одна — і т. д.

Гей! повій, вітре, з наших гір,
Гей! на прапор наш, на топір і т. д.

Гей! повій, вітре, із степів,
Гей! дай нам силу козаків — і т. д.

Гей! дай нам силу, відвагу,
Гей! Україні на славу — і т. д.

(Слова Климма Обуха).

ей на горі там женці жнуть.

Народна пісня.

Marciale.

Маршове темпо

Гей на го - - рі там женці
жнуть, Гей на го - рі там женці
жнуть, Д по - під го - - ро - - ю,
до - лом доли - - но - ю ко - - за -
ки і - - дуть.

Попереду Дорошенко,
Попереду Дорошенко,
Веде своє військо,
Військо запорозьке } (повтори!)
Хорошенько.

А по заду Сагайдачний,
А по заду Сагайдачний,
Що проміняв жінку
За тютюн та люльку } (повтори!)
Необачний.

Гей верни ся, Сагайдачний!
Гей верни ся, Сагайдачний!
Возьми свою жінку,
Віддай тютюн, люльку, } (повтори!)
Необачний!

Мені з жінков не возить ся,
Мені з жінков не возить ся,
А тютюн та люлька
Козаку в дорозі } (повтори!)
Знадобить ся.

Гей, хто в лісі, озови ся!
Гей, хто в лісі, озови ся!
Та викрешем вогня,
Та закурим люльку, } (повтори!)
Не жури ся!

й і не гаразд.

Народна пісня.

Andante.

Поважно.

p

Ой і не ГА-РАЗД за--по--рож-ці,
НЕ ГАРАЗД вчи--ни--ли СТЕП ШИРОКИЙ
КРАЙ ве--се--лий ТАЙ за--на--па--
--сти ли, СТЕП ши-ро-кий, край ве-се--лий,
ТАЙ за--на--па-сти ли.

Вражії пани, русські генерали,
єретичії сини,
Край веселий, степ широкий
гей, тай занапали.

Ой тече річка тай невеличка,
та підливає кручі,
Заплакали Запорожці,
Гей та в Туреччину йдучи.

Летіла бомба з московського поля,
та посеред Січи впала:
Ой хоч пропало славне Запороже,
Гей тай не пропала слава!

й зацвила черемшина.

Народна пісня.

Tempo di marcia.

Ходом.

Мелодию записав О. Н.

Ой за-цви-ла че--рем--ши--на,
зне ї цвіт при у пав, Гей, гей!
зне -- ї цвіт , при - у - пав.

Машерують козаченьки, бо такий приказ впав,
Гей, гей! Бо такий приказ впав.

Подиви ся, моя мати, тай у ту квартиру,
Спускаєть ся Січ преславна з гори на долину.

Се мій милий, чорнобривий, в сам перед ступає,
І ясною булавою на всі боки махає.

За ним славне товариство, як той мак, як той мак,
Ноженьками вибиває в оден такт, в оден такт.

Межи ними пан хорунжий, хоругов як той цвіт,
За нев підуть козаченки аж за море, на край-світ.

А преславний осавула чогось бров насупив,
І козацькі свої вуси аж за вуха закрутив.

Ой ти славний осавуле, не сумуй, не сумуй!
А із нами козаками погарцюй, погарцюй!

Ой ти славний осавуле, не вдавай ся в тугу,
Вийде слава козацькая з Великого Лугу!

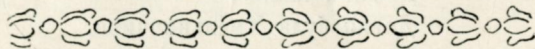
Лиш ставаймо, милі братя, в оден ряд, в один ряд,
І на перед поступаймо, ані кроку назад!

Переймім ся, милі братя, братським духом новим,
І за наше право стіймо з огнем в груди сьвятим.

А пропадуть вороженьки, мов туман, мов туман,
Українець в своїй землі стане пан, стане пан.

І засяє нова зоря на весь край, на весь край,
І від Тиси до Кубаня стане рай, стане рай!

(Із „Зорі“ К. Т.)

Й спав пугач на могилі.

Народна пісня.

Andante grave.

ПРЮТЯЖНО.

Ой спав пу-гач на мо-
--ри --- лі тай кри -- кнув він: „пу-гу!“
чи не дасть біг ко-за- --- чень кам
хоч те --- пер по --- ту --- гу.

І день і ніч війни ждемо,
Поживи немає;
Давно була Хмельниччина,
Що вже й не згадаєм!

Ой колись ми воювали,
Та більше не будем!
Того щастя й тої долі
І ввік не забудем!

ОКОЛИ, СОКОЛИ!

Сокільський марш.

Tempo di marcia.

Ходом, жваво.

Со - ко - ли, со - ко - ли ста - вайте вря - ди, нас
поклик бо - дрім ся взи - ва - - - е. Вздо - ро - во - му
ті - лі здо - ро - вії ду - ши там си - ла і во - ля ви =
= та - - - е: Як славно бу - ло тут ко - зацькі си =
ни бо - - ро - лись до смерти - за - ги - - - - ну, бо -
ро - тись бу - де - мо Со - ко - ли і ми за на - шу сьвя -
= ту У - кра - - ї - - - - ну! Як...

Лети же, соколе, далеко в степи,
У гори, дуги та лимани,
Прапор наш сокільський високо неси,
Під ним най народ вільний стане.

Як славно було тут козацькі сини
Боролись до смерти загину,
Боротись будемо, Соколи всі ми,
За нашу сьвяту Україну!

Разом же, Соколи, ставаймо в ряди,
У бій за прапором. гей, сьміло!
До праці для Неньки у вічні часи,
Несім нашу душу і тіло.

Як славно було тут і т. д.

ро Мороза.

Народна пісня.

Quasi marcia funebre.
Повільно, сумно.

Ой, Мо-ро-зе, Мо-ро-зен-ку, ти пре-слав-ний ко-за-че,

За то-бо-ю, Мо-ро-зен-ку, вся Укра-ї-нонь-ка пла-че.

Не так тая Україна, як те гордеє військо —
Заплакала Морозиха йдучи рано на місто. (повтори!)

Заплакала Морозиха, мід вино не петь ся,
Ой десь то мій Морозенко та з Ляхами беть ся! (повт.)

Пішла, пішла Морозиха на гору, на високу,
Подивилась Морозиха та в долину глибоку. (повтори!)

Аж зза гори високої горде військо виступає,
А по переду Морозенко сивим конем виграває. (повтори!)

Не грай, не грай. сивий коню, та не грай підомною,
Ступай, ступай, сивий коню, тихенькою ступою. (повтори!)

А в нашого Морозенка червона стрічка,
Де поверне Морозенко, червона річка. (повтори!)

Попід гору високою покопані шанці:
Та злапали Морозенка в неділеньку в ранці. (повтори!)

Ой злапали Морозенка назад руки звязали,
Назад руки ізвязавши до замку віддали. (повтори!)

Посадили Морозенка на тисовім стілці:
Зняли, зняли з Морозенка з чересом червінці. (повтори!)

Посадили Морозенка на мальованій лавці:
Зняли, зняли з Морозенка шовкові жупанці. (повтори!)

Посадили Морозенка на жовтім пісочку,
Зняли, зняли з Морозенка кєрваву сорочку. (повтори!)

Тай вивели Морозенка на Савур могилу,
Подиви ся, Морозенку, та на свою Україну. (повтори!)

„Україна! Милий Боже! Іде військо горою.
Пращай, пращай, стара нене, та не тужи за мною!“ (повт.)

Вони його не стріляли, анї не рубали,
Тільки з його молодого, живцем серце видирали.

ей хвалив ся та козак Швачка.

Народна пісня.

Andante moderato.

Поволу.

ГЕЙ ХВА ЛИВ СЯ ТА КОЗ - ЗАК ШВАЧ - КА,
ПІД БІ ЛУ Ю ЦЕРКВУ І ... ДУ ... ЧИ:
ГЕЙ, БУДЕМ БРАТИ, ТА КИ ТАЙКУ ДРА - - - ТИ.
ТА ВО - НУ - - ЧАХ ТДИ - - ТА - - ТИ.

Гей хвалив ся та козак Швачка,
під Білую Церкву ідучи:
Гей, будем брати, та китайку драти,
та в онучах топтати.

Гей, казав еси, козак Бондаренко,
а що славонька буде;
Гей, будем брати, та поли драти
та плечі латати.

Гей на козаченьків, гей на молоденьких
та пригодонька спала,
Гей що в середу, та в вечері
та усіх Москва побрала.

О побрала, тай попарували
усіх по два до купочки;
Гей заглядають один на другого,
як сизі голубочки.

Ой побрала, тай попарували,
тай повезли возами, —
Ой оглянем ся на ту Україну,
тай обідлем ся сльозами.

Ой забрали, тай попарували,
як тих голубів у парі,
Гей засмутилась уся Україна
та як сонечко у хмарі.

уїна Сїчи.

Народна пісня.

Marciale

До маршу.

Ой і-шли на-ші славні За-по--рож--ці
та понад Бу--гом рі--ко - - - ю,
Ой широ-ко т - - ю та гли-бо-ко-ю,
гей та понад ли-ма - - - на-ми.

Ой а вже наші славні Запорожці
у великому жалю:

Ой не знали та поклонити ся,
Гей та которому царю.

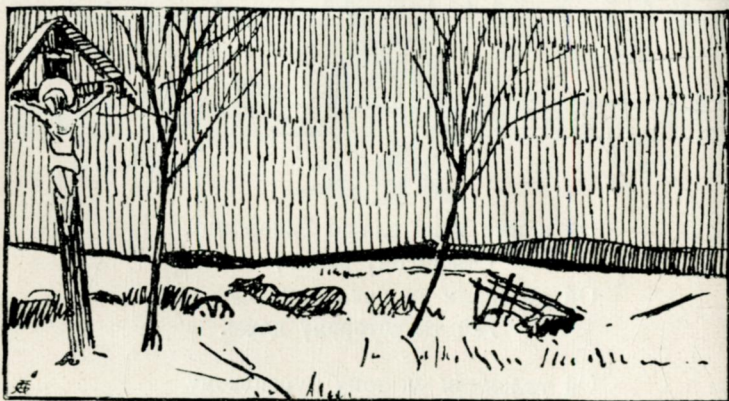
Ой уклонили ся тому турецькому,
а що під ним добре жити,
Тільки за одно їм тай не мило,
Гей, що на свого брата бити.

Ой пише Москаль лист до кошового:
„Та ходіть до нас жити,
Віддам вам землю та по прежнему,
Аж по Дністер границу.“

Ой брешеш, брешеш, превражий Москалю,
сеж ти хочеш обманити;
Ой як підемо у твою землю,
Гей та будеш лоби голити.

„Ой не бійте ся, славні Запорожці,
та цього нічого,
Щеж я в своїому білому царстві,
Гей та не зрадив нікого.“

Гей ужеж тії славні Запорожці
тай не веселі стали,
Ой облягли їх, облягли Москалі,
Гей всіма сторонами.

оже на землю нашу поглянь.

Слова І. Дуцька.

Музика О. Ніжанковського.

Andante.

ПОВОЖНО.

Bo-же на зем-лю на-шу по-глянь
лас-ка-вим о--ком зви-со--ти,
В ча-сі не--до-лі і страждань
хтож нам по--ма-же як не ти?

Й запив козак.

Козацька пісня.

Записав М. Лисенко.

Andante-поважно *тен.*

Ой, за-пив ко-зак за-пив. Ой, та за-пив за-гу-ляв ся,

Дію-го кінь во-ро-ний Та на-стайні за-сто-яв ся.

Ой скажи коню карий,
Де будемо ніч ночувати?
Де будемо ніч ночувати,
Хто нам буде постіль слати?

Гей у лузі, при дорозі,
Та на лютому морозі.

Думка українського хлібороба.

Слова Олександра Колесси.
Мельодія народної пісні.

Andantino - в міру поважно

Чор-не мо-є по-ле, рі-ле мо-я ми-ла,
Ой, ко-би ти, рі-ле чор-на, зо-ло-то ро-ди-ла.

Чорне моє поле, ріле моя мила,
Ой коби ти, ріле чорна, золото родила.

Золото родила, шовки дорогії:
Може би ти прокормила діточки дрібнії.

Діточки дрібнії, та як ластівята
За ощиком простягають худі рученята.

Худі рученята, личко западає, —
Як погляну на вас, діти, серце ми ся крає.

Серце ми ся крає, в сльозах мої очи . . .
Чи я на вас не гарю від рана до ночі?

Від рана до ночі мокрий я від поту :
Ой маюж я заплатоньку за тяжку роботу!

За тяжку роботу не маю сорочки . . .
Ой чомуж ти ниво родиш лише колосочки?

Одним колосочком діток годувати,
А з другого колосочка податки давати.

Ой деруть подушне, та женуть в салдати —
Не за рідну родиноньку кровцю проливати.

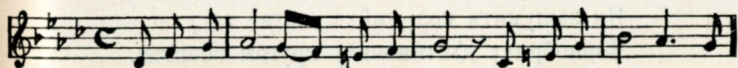
Ой лили ми кровцю за чужу чужину;
Тепер, братя, пора стати за рідну Україну!

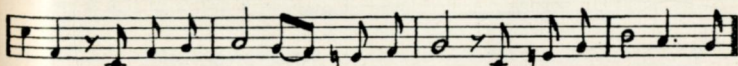

Верховино!

Andante.
Поважно.

Верхо-ви-но, сьвіт-ку ти наш, гей, як у-те-бе тут

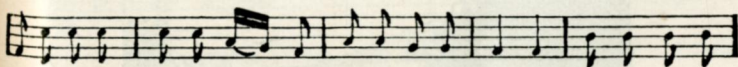

ми-ла! як іг-ри вод пли -- ве тут час сво-бідно, шумно, ве-

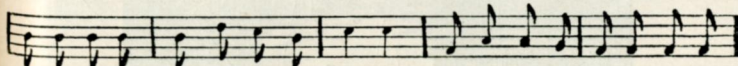
Allegretto. Швиденько.

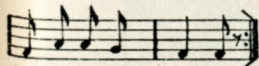
се-ло. Гей по-ї-дем вполе впо-ле зі стричкомна ши -- ї.

вже нам більше не за-дзвонять дзвони Коло - ми - ї. Ой по - ї - дем

вполе вполе зі стричкомна ши-ї вже нам більше незадзвонять

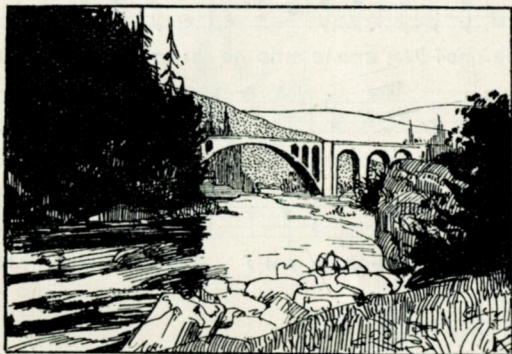
дзвони Коло -- ми - ї.

З верха на верх, а з бору в бір,
З легкою в серці думкою; —
В чересі кріс, в руках топір,
Бує легінь тобою:

Черемоше, Черемоше, чиста твоя вода,
Дівчинонько з Верховини, якаж твоя врода.

Літом цілим, би ніч, би день,
Буяють хлопці тут наші;
Свобідна тут вода, огонь,
Достатком ліса і паші:
Задудніли сіромахи, в полонині чути,
Якжеж тебе, Верховино, тяжко позабути.

Там то бренить тримбіти звук,
Щебече любо сопівка;
А як звіра завис звук,
В челюсти плюне му цівка.
Як зашумить коломийка, ватаг загуляє,
Чорнобриву дівчиноньку кругом обертає.

Засвистали козаченьки.

Marciale.

Муз.: М. Лисенка.

Маршове темпо. Нескоро.

f

Засвистали козаченьки
впохід о півночі,
заплакала Марусенька
свої ясні очі.

Не плач, не плач, Марусенько, не плач, не жури ся,
За звойого миленького Богу помоли ся.
Стоїть місяць над горою та сонця не має;
Мати сина в доріженьку слізно провозає:
„Прощай, милий мій синочку, та не забари ся,
За чотири неділеньки до дому верни ся.“

„Ой радби я, матусенько, скорійше вернуть ся,
Та вже мій кінь вороненький в воротах спіткнув ся.
Ой Бог знає, коли вернусь, в якую годину,
Приймиж мою Марусеньку, як рідну дитину.
Прийміть її, матусенько, всі у божій волі,
Бо хто знає, чи жив вернусь, чи ляжу у полі?“
„Ой радаб я Марусеньку за рідню прийняти,
Та все не так вона мене буде шанувати.“
„Ой не плачте, не журітесь, в тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький, назад сподівайтесь!“

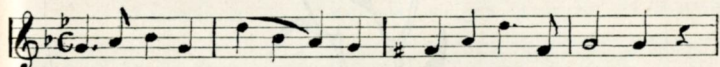

Не ходи Грицю!

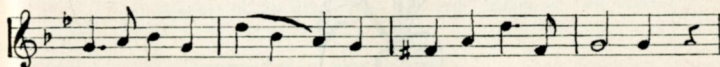
Народна пісня.

Andante mesto.

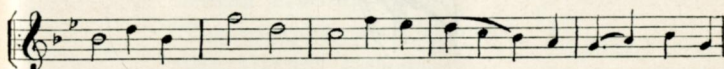
Поважно з сумтком.

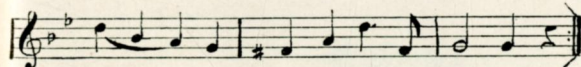
Ой не ходи Гри - - цю тай на вечер - ни - цю.

бо на вечерни - - цях са - ми чарів - ни - ці.

Солому палять і зіле ва - - рять, те - бе, Гри

чу - - - ню, здо - ровля поз - бавлять.

Котра дівчина чорнобривая,
Та чарівниця справедлива.

І чарівниця і зіле знає,
Тебе Грицуню сердечно кохає.

В неділю рано зіле копала,
А в понеділок тай полокала,
Вівторок рано зіле варила
А у середу Гриця струїла.

Ой мати, мати жаль ваги не має,
Та най Грицуню двох нас не кохас.

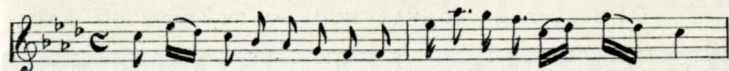
Ані їсть ся.

Народна пісня.

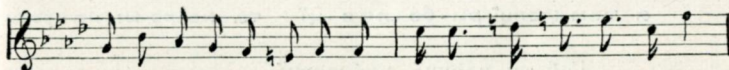
В міру поважно.

Andantino.

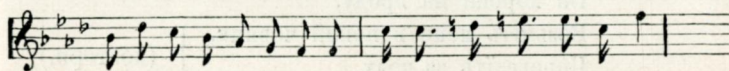
Записав Е. Форостина.

А - ні їсться, ані петься, ні сон мене не бе - - ре.

пі-шовби я до дівчини. та не зна-ю, де живе,

пі-шовби я до дівчини, та не зна-ю де живе.

Прохавби я товариша,

Нехай мене проведе,

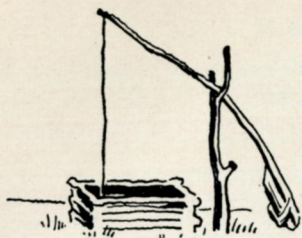
Так товариш кращий мене,

Ще дівчину відбере.

} (повт.)

К

Ой возьму я коновоньки.

Народня пісня.

Записав Е. Ф.

Andantino.

В міру поважно.

Гей ви хлопці, риболовці,
Ви хороші на вроду,
Возьміть мене в новий човник,
Перевезіть за воду. } (повтори.)

Як сідала, не плакала,
Лиш тяженько зітхнула,
Обернулась позад себе
І ручкою махнула. } (повтори.)

Ой не жаль ми, нене моя,
Ні тебе, ні родини,
Тільки жаль ми, нене моя,
Та маленької дитини. } (повтори.)

й горіху, горіху.

Народна пісня.

Записав Ф. К.

Andantino - в міру поважно

Ой, го-рі-ху, го-рі-ху, Май го-рі-хо-ве зер-но,

Лю-бив я дів-чи-ну, хто зна-є чи воль-му, Бо не знаю, чи ся вер-ну.

По садочку ходила,
Квіт калину ломила.
Квіт калину ломить,
До серденька тулить,
Щоб за милим не тужила. } (повтори.)

КОНЮ!

Народна пісня.

Записав Е. Ф.

Andantino - вміру поважно

Ле-ти, ко-ню, ле-ти, ка-рий, З го-ри кре-мя - но - ї
Та до то-ї ми-ленько-ї, Що чор-ні-ї бро-ви.

Або дай ся видітоньки,
Або дай ся чути,
Або дай ми таке зілля,
Щоб тебе забути. } повтори!

Ой маю я таке зілля
Близько перелазу,
Як дам тобі напиту ся —
Забудеш відразу. } повтори!

Чи я влузі.

Народна пісня.

Записав Н. Вахнянпи.

Largo-протяжно

Чи я в лу - зі не ка - ли - на бу - ла ?

Чи я в лу - зі не зе - ле - на бу - ла ?

Allegro moderato - вміру скоро

Взя-ли ме-не по-ло-ма-ли і в пу-чеч-ки по-вя-за-ли,
Та - ка до-ля мо-я, Гір - ка до-ля мо-я!

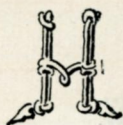
Чи я в батька не дитина була?

Чи я в батька не кохана була?

Взяли мене повінчали,
І світ мені завязали;

Така доля моя,
Гірка доля моя!

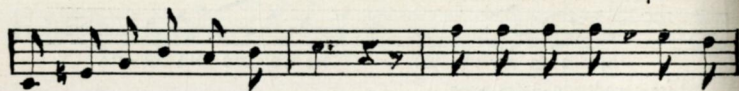
Ніч така, Господи.

Moderato.
В міру скоро.

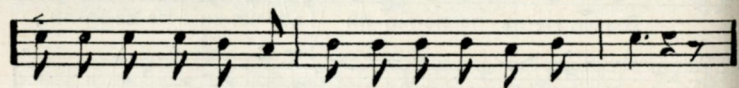
Слова М. Старицького.

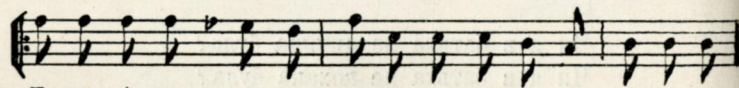
Ніч така Гс-поди мі-сяч-на зо-ря на.

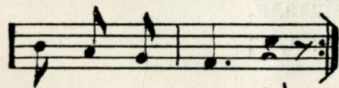
вид-но хоч голки збирай. Вийди дівчи-нонько

праце-ю зморена хоч на хвилиночку вгай!

Вийди дівчи-нонько працею зморена хоч на хви

ли-ноч-ку вгай!

Сядем у купі ми тут під калиною,
І над панами я пан . . .
Глянь, моя рибонько, — срібною хвилею
Стелить ся полем туман.

Гай чарівний, ніби проміннем всипаний,
Чи загадав ся, чи спить?
Он на стрункій та високій осичині
Листя пестливо тремтить . . .

Ти не лякай ся, що свої ніженьки
Вмочиш в холодну росу;
Я тебе, вірная, аж до хатиноньки
Сам на руках віднесу.

Ти не лякайсь, що замерзнеш, лебідонько;
Тепло — ні вітру, ні хмар . . .
Я пригорну тебе до свого серденька, —
А вонож палке, як жар.

Ти не лякайсь, аби тут та підслухали
Тиху розмову твою:
Нічка поклала всіх, снами окутала —
Ані шелесне в гаю!

Сплять вороги твої, зморені працею,
Нас не сполошить їх сьміх . . .
Чи ж нам, окривверженим долею клятою,
Й хвиля кохання — то гріх?

Ой там в полі єсть озерце.

Andantino.

Народна пісня.

В міру поволи.

Записав Е. Ф.

Ой там в полі єсть о - - зерце, по нїм плаває ве -
дерце, сос - но - ві клепки - дубо - ве - є ден - - - це,
не цурай - мо ся серце.

Ой не раз, та не два
Стояв козак під вербою.
„Вийди, дівчино, вийди, рибчино!
Поговорим з собою.“

„Ой радаб я виходити,
З тобов, серце, говорити, —
Край мене мати примостилась спати,
Та бою ся розбудити.“

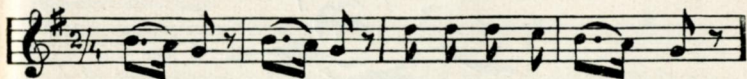

Дощик, дощик падає дрібненький...

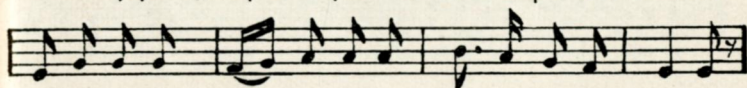
Народна пісня.

Allegro.

ЖИВО.

До-щик, до-щик па-да-є дріб-нень-кий-

я думала, я га-дала За по рожець ненько.

я думала я га дала За порожець ненько.

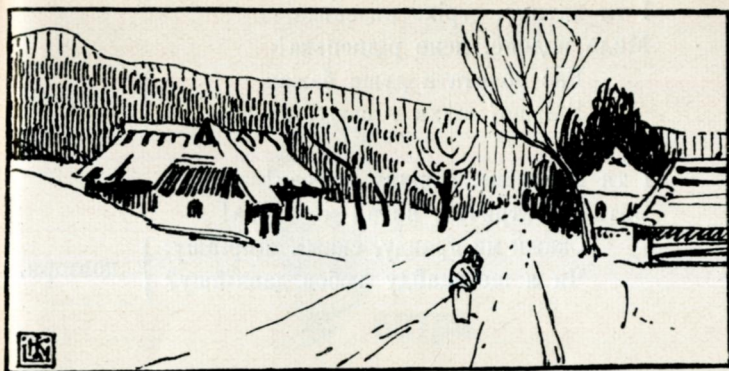
Якби знала, якби знала, звідки виглядати,
Тоб наняла, заставила стежки замітати.

Аж він іде, аж він іде, ступає дрібненько,
Тож то люблю, тож то мило, дивити ся, ненько:

Дощик, дощик, аж зі стріхи цяпотить,
Розсердив ся мій миленький, аж ногами тупотить.

Розсердив ся, розгнівав ся, милий мій на мене,
А як гляне, серце вяне і в него і в мене.

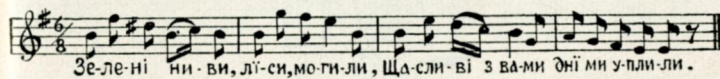
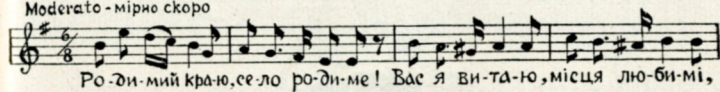

Родимий краю.

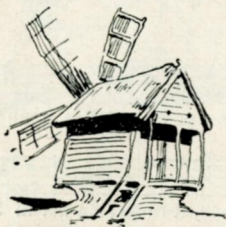
Слова Мидловського.
Музика Матюка.

Moderato - мірно скоро

І ти хатино, стріхо низенька,
Мила родинно, нене рідненька!
Вас повитати душа бажає,
Більшої втіхи в світі не знає! } повтори.

І ти керничко, свідку любови!
Витай, сестричко, витай ми знова!
Скажи ми правду, скажи щирійшу: } повтори.
Чи я ще знайду любов давнійшу?

естра.

Народна пісня.

Записав Е. Ф.

Andantino - в міру поважно

Чо- мусь не прийшов як місяць зійшов,
Як я тебе ви - гля - да - ла? Чись коня не мав,
До - ро - ги не знав, Чи ма-ти не по - зво - ля - ла?

А я коня мав, доріженьку знав,
І мати не спияла,
Молодша сестра, бодай не зросла, } повтори.
Сіделечко сховала.

Не йди братіку, не йди рідний мій,
До тієї дівчиноньки,
Не вмє вона шити, вишивати, } повтори.
Лиш хороше сьпівати.

Не вбере тебе і не обпере,
Лиш сьпівом причарує,
І сьпівуючи розлюбить тебе
Йї за другим помандрує.

{ повтори.

Та найже вона і буде така,
Як ти, сестро, сказала,
Вже вона менї, як до рани лїк,
До серденька припала.

{ повтори.

(Останні 2 строфи дороблені.)

ЖУРАВЛІ

слова БОГДАНА музика ЛЬВА ЛЕПКОГО
фортепяновий уклад Е. ФОРОСТИНИ.

Повільно.

Ви диш брате мій, то-ва-ри-шу

мій: Від-лі-ча-ють сі-рим шнурком

жу-равлі вви--рїй. Кличуть кру, кру,

кру Вчужинї ум--ру:

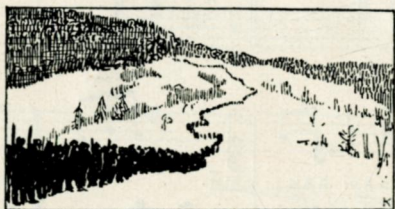
Музична партитура з двох систем. Кожна система складається з двох нотних ліній (альт і бас). Темп і ритм позначені як 3/4. Ключові знаки: одна бемоль (F) у верхній частині та одна бемоль (B) у нижній частині. Значок фа-дієз (#) вказує на зміну тональності.

Ліричні тексти:

Заки море пере --- ле --- чу. крилонька зі =

= тру. крилонька зі --- тру.

Мерехтить в очах
 Безконечний шлях,
 Гине, гине в синіх хмарах
 Слід по журавлях.

ГІТОВИЙ ГИМН.

Слова П. Карманського.

Музика Модеста Левицького.

ALLEGRO.

Слов-ни-лає мі-ра, кров бра-тів. Не юдські злочини ка-тів І зганьблена народна

Слов-ни-лає мі-ра, кров бра-тів. Не юдські злочини ка-тів І зганьблена народна

честь. Зрди-ли мєсть криваву мєсть Най-гро-ми грянуть внашу скрань Нехай займєть ся вгрудля

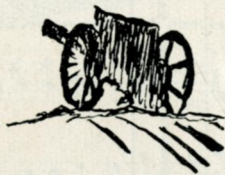
честь. Зрди-ли мєсть криваву мєсть Най-гро-ми грянуть внашу скрань Нехай займєть ся вгрудля

грань, На став вже час прийшло ра, гура у бій, гу-ра, гу-ра!

грань, На став вже час прийшло ра, гура у бій, гу-ра, гу-ра!

Нас кличе зов великих дій
 І з крові зроджених надій,
 А гордий клич давних могил
 Сталить нам грудь залізом сил.
 Най громом грянуть . . .

І ляжем ми, воскресне гнів
 Колишніх літ, безсмертних днів,
 Здрігнесь Бескид від наших чет,
 Зачнеть ся справжній наш бенкет.
 Най громи грянуть . . .

рають труби над Дністром!

Слова Олександра Колесси.
Мелодия Ол. Колесси під
мотив угро-української на-
родної пісні.
Згармонізував Філірет Колесса.

Maestoso. Велично.

The musical score is written in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four systems of music, each with a vocal line and a piano accompaniment. The lyrics are in Ukrainian. The first system includes dynamic markings *mf* and *f*. The second system includes *mf* and *f*. The third system includes *tr*. The fourth system includes *tr*.

mf Гра-ють тру-би над Дні-стром, Кро-вжи-ва пди-ве ру-слом.
f

mf Сла-ві стрі-льці сі-чо-ві-т Во-ро-гам не-суть по-гром.
f

tr

tr

ff Гей, гей, гей, гей! Моска-лям не - сьть по-гром. Смерть, што-гром!

Грають труби над Дністром,
 Кров жива пливе руслом,
 Славні Стрільці Січовії
 Ворогам несуть погром!
 Гей, гей, гей, гей! — Москалям несуть погром,
 Смерть — погром!

Понад Волинь грім гремить,
 Галич вільний гомонить,
 Гей! Коли-ж озветь ся Київ? . . .
 Дніпро кровю зашумить?!
 Гей, гей, гей, гей! Дніпро море зчервонить . . .
 Зчервонить!

Ой, заграє в Лаврі дзвін
 Радісно в цілий розгін . . .
 І воскресне Україна
 Від хвиль Сяну аж по Дін!
 Гей, гей, гей, гей! Аж до моря, аж по Дін,
 Аж по Дін!

В крові Велит підросте,
 Сила духа розцвіте,
 І заблісне над народом
 Волі сяєво святе!
 Гей, гей, гей, гей! Щастя сонце золоте!
 Золоте!

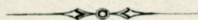

Зміст:

	Сторона
Ще не вмерла Україна	3
Гей не дивуйтесь!	5
Шалійте!	7
Наша славна Україна	11
Гей, Богдане!	12
Не пора	14
Гей, там на горі Січ іде	16
Гей, на горі там женці жнуть	18
Ой і не гаразд	20
Ой зацвила черемшина	23
Ой снав пугач на могилі	24
Соколи, соколи	25
Про Мороза	27
Гей, хвалив ся та козак Швачка	29
Руїна Січи	31
Боже, на землю нашу поглянь	33
Ой запив козак	34
Думка українського хлібороба	35
Верховино	37
Засвітали козаченьки	39
Не ходи Грицю	41
Ані їсть ся	43
Ой возьму я коновоньку	44
Ой горіху, горіху	45
Лети коню, лети карий	46
Чи я в лузі не калина була	47
Ніч така, Господи	48
Ой там в полі	50
Дощик, дощик падає дрібненький	51
Родимий краю	53
Сестра	55
Журавлі	57
Січовий гимн	59
Грають труби над Дністром	61

Прикраси рисував Б. Лепкий.

Прикраси на сторони 3, 5, 7, 11, 13, 32, 38, 40, 43, (друга) 46, 53, 56 та 58 на мотивах Олени Кульчицької.

Українська Культурна Рада у Відні

VIII., Strozzigasse 32. I/12.

Президент: Юліян Романчук.

I. Віцепрезидент: Др. Олександр Колесса.

Канцелярія:

Начальник: Др. Олександр Колесса. — Секретар: Антін Гранківський.

Видавництва

під начальною редакцією Юл. Романчука і Ол. Колесси.

А. Вийшли з друку:

	Ціна
1. Ілюстрована збірка: „З Великих Днів“ — В борбі за волю	К —40
2. Філ. Колесса—В. Щурат: „Жовнірські пісні“ Осипа Федьковича з нотами	” —40
3. Філ. Колесса: „Воєнні Квартети“	” 2·00
4. Сьвщ. Ол. Коренець: „Молитвенник для жовнірів Українців-католиків,“ друге видане	” 1·40
5. Сьвщ. Ол. Коренець: „Молитвенник для жовнірів Українців-католиків,“ третє менше видане	” —60
6. Сь. Ол. Коренець: „Читаня і розважаня з нагоди війни“	” —40
7. „Слово о полку Ігоря“ в сучасних віршованих перекладах. Впорядкував Б. Лепкий	” 1·00
8. Богдан Лепкий: „Тим що полягли“ — Збірка поезий	” —80
9. Р. Alex. Koronec: S. Sedes apostolica et disciplinae Graeco-Catholicorum. Agitur de Kalendario	” 1·00
10. Сьвщ. Ол. Коренець: „Рим а наші церковні постанови, з окрема календар“	” 1·00
11. Б. Лепкий: „Ще не вмерла Україна“, Співанник з великих днів. Вибір українських пісень з нотами В полотняній оправі з золотими витисками	” 2·00 ” 3·00
12. Іван Чепига: „Українська літературна продукція на еміграції у Відні“	” —50

Б. Приготовляють ся до друку:

1. Ст. Рудницький: Географія України.

2. Під чужим небом — Оповіданя з життя наших переселенців.

Книжки сї можна набувати в канцелярії Української Культурної Ради у Відні, VIII., Strozzigasse 32, за готівку, або за попереднім надісланем грошей. При більших замовленях даємо значнійший опуст.

Українська Культурна Рада у Відні

заснувала за дозволом ц. і. к. Міністерства Війни:

ВОЄННИЙ МУЗЕЙ І АРХІВ

у якому згромаджуєть ся предмети, письма, друки, книжки, та загалом усе, що вказує на участь нашого народу в сій війні, щоби се остало як вічний сьвідок змаганя нашого народу до волі. Тому просимо уклінно надсилати нам усе, що надаєть ся до сеї ціли.

Слати просимо на адресу:

Воєнний Музей у Відні (Kriegsmuseum, Wien), VIII., Strozzigasse 32. I/12.

1,86 (1987)

B

5011

1992

Vom Preßbureau des k. u. k. Kriegsministeriums genehmigt.

138010

B 5.011